

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/81/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201713
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201713.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: Spotrebiteľské družstvo OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou HKP Legal, so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, proti žalovanému: Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Spr. 6175/13 zo dňa 07.08.2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/225/2013-80 zo dňa 03. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave č.k. 5S/225/2013-80 zo dňa 03. februára 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. Spr. 6175/13 zo dňa 07.08.2013 a rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I Spr. 6142/2013 zo dňa 02.07.2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalovaného zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 636,52 Eur.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na žiadosť žalobcu zo dňa 02.07.2013, ktorou žiadal Okresný súd Bratislava I, ako povinnú osobu, podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z.z.“) sprístupniť zoznam živých neskončených spotrebiteľských vecí, vrátane exekučných konaní (Er), v ktorých vystupujú ako účastníci súdneho konania v žiadosti uvedené spoločnosti, a to v rozsahu: spisová značka, dátum začatia konania, názov a sídlo navrhovateľa, meno a bydlisko odporcu a predmet sporu. Zároveň krajský súd poukázal na rozhodnutia povinnej osoby a žalovaného, ktorými bola uvedená žiadosť žalobcu odmietnutá z dôvodu, že zo strany žiadateľa došlo k zámene ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a

poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) so zákonom č. 211/2000 Z.z., keďže sa svojich práv a povinností dožaduje nie postupom určeným v zákone č. 71/1992 Zb. za presne zákonom stanovený poplatok za úkony vykonané súdom, ale zámenou a opieraním sa o ustanovenia zákona č. 211/2000 Z.z. bez poplatku, zadarmo.

Krajský súd uviedol, že právo na informácie o limitované požiadavky nezasahuje do vlastnej rozhodovacej činnosti súdov, či orgánov činných v trestnom konaní v priebehu konania (do procesu jeho priebehu, ako i vstup do vlastného rozhodovania, napr. porada a hlasovanie senátu), a to v záujme objektivity a nestrannosti posudzovanej na konkrétnej právnej veci a tiež je limitované nevyhnutnými opatreniami na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia, mravnosti, územnej celistvosti a pod. Iná situácia je v prípade rozhodnutí vo veci samej, t.j. konečné rozhodnutie súdu v danej veci (meritórne alebo procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie pred súdom končí). V týchto prípadoch podľa názoru krajského súdu nie je daný dôvod na obmedzenie prístupu k týmto rozhodnutiam vo veci samej za podmienky, že nebudú obsahovať osobné údaje chránené zákonom o ochrane osobných údajov. Z logického a systematického výkladu ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z.z. vyplýva, že pojmom „informácie o rozhodnutí“ sa rozumejú informácie o rozhodnutí vo veci samej.

Krajský súd ďalej dôvodil, že zásadnou právnou otázkou v tomto prípade nie je či poskytnúť informácie zo súdnych registrov žiadateľovi, ale ktoré informácie je potrebné zo súdneho registra pred ich poskytnutím vylúčiť. Mal za to, že v tejto súvislosti ide o osobné údaje fyzických osôb, a to meno a priezvisko, adresa trvalého bydliska, resp. korešpondenčná adresa, na ktorej účastník preberá súdne zásielky. Uviedol, že žalobca žiada o informácie zo súdnych registrov z dôvodu zamýšľajúceho vstupu do konania. Takéto údaje fyzických osôb majú nevyhnutne povahu osobných údajov, na základe ktorých je osoba v konaní určiteľná a nastáva tu predpokladané obmedzenie zo strany zákona na ochranu osobných údajov. Je potrebné uviesť, že nie všetci spotrebitelia majú záujem, aby tretie osoby nadobudli vedomosť o tom, že sú odporcami v súdnom konaní. Informácie žiadané žalobcom majú evidenčný charakter a povinná osoba ich má evidované v informačnom registri (súdny management), z ktorého jednoduchým spôsobom vie informácie aj získať. Aj v prípade, že zoznam nebude obsahovať úplné podrobnosti o odporcovi, bude pre žiadateľa informáciou, s ktorou môže žiadateľ pracovať. Získaný zoznam môže povinná osoba upraviť vymazaním tých podaní, o ktorých sa domnieva, že sa netýkajú spotrebiteľov. Krajský súd ustálil, že do pojmu rozhodovacia činnosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z.z. nepatria evidenčné informácie zo súdnych registrov, a to pri zachovaní princípu ochrany osobných údajov fyzických osôb. Žalovaný má preto podľa názoru krajského súdu postupovať podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z., t.j. obmedzenia práva na informácie vykonať tak, že mal sprístupniť požadované informácie po vylúčení tých, pri ktorých to ustanovuje zákon (osobné údaje fyzických osôb).

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Mal za to, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na žiadosť žalobcu podanú a doručenú dňa 02.07.2013 podľa § 64 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „vyhláška č. 543/2005 Z.z.“), v znení účinnom v čase podania žiadosti, alternatívne podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Zastával názor, že žalobcovi bol známy postup podania žiadosti, keďže už predtým obdržal viaceré písomnosti o nesprístupnení informácií evidenčného charakteru, ktoré podliehajú tzv. „lustrácii“ súdnych konaní, v iných veciach, a to na opakované žiadosti podané podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Uviedol, že alternatívna forma žiadosti síce mala byť povinnou osobou prostredníctvom výzvy odstránená (§ 14 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.), to však podľa jeho názoru nič nemení na skutočnosti, že rozhodnutie povinnej osoby zo dňa 02.07.2013 Spr. 6142/2013 je správne.

Mal za to, že v danom prípade zrejme zohráva úlohu úhrada súdneho poplatku 2,50 Eur za spracovanie požadovaných informácií vo všeobecnom registri podľa Položky 24a zákona č. 71/1992 Zb., a preto podal žalobca žiadosť účelovo aj alternatívne podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Uviedol, že ani povinná osoba a ani žalovaný vo svojich rozhodnutiach neuvádzajú, že požadovanými údajmi nedisponujú, resp. že ich odmietajú poskytnúť, ale tvrdia, že postup žalobcu na ich získanie alternatívou dvoch zákonných úprav je nesprávny. Zdôraznil, že povinná osoba nemohla postupovať tak, ako to uviedol krajský súd, keďže žalobca nežiadal anonymizovanie súdnych rozhodnutí, ale požadoval vytvoriť tabuľky ako nové informácie s presne vyplnenými štatistickými údajmi o štyroch podnikateľských subjektoch.

Ďalej žalovaný uviedol, že obidve rozhodnutia obsahovali správne poučenie o tom, ako má žalobca postupovať za účelom získania požadovaných údajov, ktorými sú informácie z exekučných konaní. Dôvodil, že sa nejedná len o spracovanie štatistických údajov všetkých dostupných súdnych registrov Er pomocou techniky PC, ale ide aj o fyzické nahliadnutie a overovanie požadovaných údajov v potenciálnych exekučných spisoch štyroch spoločností, spojené s vyhľadávaním, zberom a spracovaním informácií do takej formy, ako požadoval žalobca. Mal za to, že spracovanie zoznamov a tabuliek exekučných konaní nie je sprístupnením informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z., ale „lustráciou“ súdnych konaní podľa vyhlášky č. 543/2005 Z.z. v spojení s Položkou 24a zákona č. 71/1992 Zb. Zastával názor, že v tomto prípade sa jedná práve o vytváranie zoznamov a vyplňovanie tabuliek z obsahu exekučných spisov, ktorú činnosť všeobecná právna prax súdov vykonáva podľa časti II. - Poplatky za úkony súdov v Položke 24a zákona č. 71/1992 Zb. od roku 1992, kedy zákon č. 211/2000 Z.z. ešte nebol prijatý. Podľa žalovaného sa priznaný zámer žalobcu o vstup do súdnych konaní javí ako smerovanie k získaniu požadovaných údajov na tieto aktivity prostredníctvom zákona č. 211/2000 Z.z., čo z tohto zákona nevyplýva. Rovnako z tohto zákona nevyplýva povinnosť uložená povinnej osobe vyplňať tabuľky pre žalobcu v inej forme než tej, ktorú má k dispozícii, resp. konať presne podľa pokynov toho, kto o sprístupnenie informácií žiada.

Zdôraznil, že zámerom zákonodarcu pri vydávaní zákona č. 211/2000 Z.z. bolo dať verejnosti nástroj, ktorým sa kontrolujú povinné osoby, resp. ich činnosť, ako orgánov štátnej moci (hospodárenie s finančnými prostriedkami a pod.), nie však nástroj na získavanie takých údajov, ktorých dosiahnutie je podmienené aplikovaním osobitných právnych predpisov. Právo na informácie nie je absolútne, nadradené nad iné práva, a preto jeho využívanie nemôže byť podľa žalovaného bezhraničné a vykonávané na úkor iných práv a povinností. Výkon tohto práva musí byť primeraný účelu zákona, ktorý spočíva na dostupnosti informácií, ktoré sú pre občana potrebné na realizáciu demokratických práv v právnom štáte. Povinný subjekt ich má poskytnúť primeraným a najmä zákonným spôsobom. Výkon práva na informácie musí byť proporcionálny aj s právami a dispozíciou povinného subjektu. Žalovaný trval na tom, že obsah žiadosti žalobcu zo dňa 02.07.2013 napĺňa znaky požiadavky o vydanie potvrdenia o skutočnostiach známych zo súdneho spisu v súlade s § 64 vyhlášky č. 543/2005 Z.z.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej

stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 02.07.2013 doručil žalobca Okresnému súdu Bratislava I žiadosť o poskytnutie informácií, v ktorej uviedol, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Ochrana spotrebiteľských práv žalobca realizuje zastupovaním spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní alebo vstúpením do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. Za účelom naplnenia tohto cieľa žalobca teda požiadal Okresný súd Bratislava I o aktuálne zoznamy živých, neskončených spotrebiteľských vecí, vrátane exekučných konaní (Er), v ktorých vystupujú ako účastníci konania v žiadosti uvedené obchodné spoločnosti, a to v elektronickej forme a v rozsahu: spisová značka, dátum začatia konania, názov a sídlo navrhovateľa, meno a bydlisko odporcu a označenie sporu o... Žalobca svoju žiadosť oprel o znenie § 64 ods. 1 zákona č. 543/2005 Z.z. v spojení s položkou č. 24a a 28. O poskytnutie informácie žalobca žiadal bezplatne s poukazom na znenie § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. Zároveň v žiadosti uviedol, aby sa toto jeho podanie považovalo alternatívne aj za žiadosť o poskytnutie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. O žiadosti žalobcu rozhodol Okresný súd Bratislava I dňa 02.07.2013 rozhodnutím pod č. Spr. 6142/2013, ktorým žiadosť žalobcu podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. odmietol. O následnom odvolaní žalobcu, ktorým napádal nepreskúmateľnosť a vnútornú rozpornosť rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I, rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 07.08.2013 pod č. Spr. 6175/13, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I potvrdil. Argumentačným základom oboch rozhodnutí správnych orgánov boli odvolacie dôvody.

Podľa § 64 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti žalobcu) na žiadosť tých, ktorí to potrebujú na uplatnenie alebo obhajovanie svojich práv, možno vydať úradné potvrdenie o skutočnostiach známych zo súdneho spisu, prípadne odpis alebo rovnopis niektorej písomnosti; ustanovenia osobitných predpisov 22b) tým nie sú dotknuté. Vydávanie úradných potvrdení, rovnopisov a odpisov zo súdneho spisu je spoplatnené podľa osobitného predpisu.

Podľa § 64 ods. 2 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti žalobcu) zamestnanec súdu, ktorý vyhotovuje odpis alebo rovnopis písomnosti, spíše o vydaní úradného potvrdenia úradný záznam, ktorý založí do súdneho spisu.

Podľa položky 24a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. (v znení účinnom v čase podania žiadosti žalobcu) je súdny poplatok z vyhotovenie úradného osvedčenia o skutočnostiach známych zo súdnych spisov a spisov bývalých štátnych notárstiev za každú aj začatú stranu 2,50 Eur.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti žalobcu) osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti žalobcu) každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti žalobcu) všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti žalobcu) ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

Najvyšší súd sa po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku krajského súdu nemôže stotožniť s vysloveným právnym názorom krajského súdu a v tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyslovený najvyšším súdom v právnych veciach vedených pod sp. zn. 2 Sžo 190/2008 a pod sp. zn. 7 Sži 4/2014.

Zákon č. 211/2000 Z.z. pojem „informácia“ nedefinuje. Podľa obsahu slova je informáciou správa, údaj alebo poučenie, ktoré fyzická osoba alebo právnická osoba odovzdáva inej fyzickej alebo právnickej osobe a dovtedy jej nebola známa. Informácia je základom vzájomného vymieňania údajov, ktoré má za cieľ získanie nového poznania. Informáciou je aj štatistické spracovanie údajov. Zo znenia zákona č. 211/2000 Z.z. však nemožno vyvodzovať, že informáciou je aj poskytovanie obsahu spisov, prípadne že informáciou by malo byť (štatistické) spracovanie údajov zo stoviek spisov podľa požiadaviek, resp. pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada. Takisto nevyplýva zo zákona č. 211/2000 Z.z. jeho využívanie na získanie takých informácií, ktoré by následne žiadateľ (resp. iné subjekty) využil, napr. pri svojej podnikateľskej činnosti alebo inak na získanie majetkového alebo iného prospechu, ani možnosť (tretích osôb) získania napríklad rôznych dokumentov o právnych úkonoch, ktoré sú súhrnom množstva údajov či dohôd a postupov rozličného charakteru, požívajúcich rôznu právnu ochranu. Rovnako z neho nevyplýva povinnosť, ktorá by povinnému subjektu ukladala povinnosť získavať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo dokonca spracovávať materiály, požadované žalobcom ako žiadateľom o informáciu, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú. Rovnako zo zákona č. 211/2000 Z.z. nevyplýva, že by povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, alebo realizovať šetrenia, či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii, a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je tá, v ktorej sa nachádzajú, alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona č. 211/2000 Z.z. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby. Marila by sa tým výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

Z uvedeného vyplýva, že žiadosť o poskytnutie informácie v danej veci, ktorej presné znenie je uvedené na strane 6 tohto rozsudku, je flagrantnou ukážkou požiadaviek, na ktoré sa zákon č. 211/2000 Z.z. nevzťahuje. V prípade, ak na základe žiadosti žalobcu, resp. z jej obsahu, bol Okresný súd Bratislava I, ako prvostupňový správny orgán, povinný poskytnúť žalobcovi informáciu o súdnom konaní, je

potrebné použiť § 64 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. Pri vybavovaní žiadosti žalobcu postup podľa zákona č. 211/2000 Z.z. prichádzal do úvahy len v prípade, ak z obsahu žiadosti žalobcu bolo možné jeho požiadavku podľa zákona č. 211/2000 Z.z. odvodiť. Z obsahu žiadosti žalobcu jednoznačne vyplýva, že sa domáhal poskytnutia predmetných informácií zo súdnych spisov alternatívne aj podľa zákona č. 211/2000 Z.z. a keďže jeho žiadosti podľa tohto zákona nebolo možné vyhovieť z dôvodov uvedených vyššie a nutnosti postupu podľa § 64 ods. 1 a 2 uvedenej vyhlášky, správne orgány oboch stupňov podľa názoru najvyššieho súdu postupovali správne, keď odmietli žalobcovi poskytnúť požadované informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z.

V predmetnej právnej veci je potrebné pri poskytovaní informácie evidenčného charakteru (teda spisová značka, dátum začatia konania, názov a sídlo navrhovateľa, meno a bydlisko odporcu a označenie sporu, o ktorom súd rozhoduje) postupovať podľa ustanovení vyhlášky č. 543/2005 Z.z., lebo žiadosť žalobcu smeruje k výkonu súdnictva a nie k poskytovaniu informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Pritom najvyšší súd poukazuje na položku 24a Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej za vyhotovenie úradného osvedčenia o skutočnostiach známych zo súdnych spisov je poplatok 2,50 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť pri podaní žiadosti, ktorej predmetom sú ním požadované údaje. Žalovaný preto správne konštatoval, že ak sa žalobca domáhal poskytnutia informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. bolo potrebné postupovať tak, ako rozhodol prvostupňový správny orgán (Okresný súd Bratislava I), a teda poskytnutie informácií odmietnuť. Zároveň žalobcovi nič nebráni podať žiadosť o lustráciu ním požadovaných údajov v Informačnom centre Okresného súdu Bratislava I, ktorá je však podmienená úhradou uvedeného súdneho poplatku alebo vydaním rozhodnutia o oslobodení od súdnych poplatkov.

Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, že bola daná povinnosť poskytnúť požadované informácie po vylúčení tých, pri ktorých to ustanovuje zákon a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu došlo k porušeniu zákona č. 211/2000 Z.z., tento jeho názor nepovažoval odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Preto napadnutý rozsudok zmenil podľa § 220 OSP tak, že žalobu zamietol.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 vety prvej a § 224 ods. 1 OSP. Žalobcovi náhradu trov tohto konania z dôvodu jeho neúspechu v konaní nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.